

Sanatın Dostluğu

– ERHAN TIĞLI · 28 Nisan 2014

SANATIN DOSTLUĞU

Dost, uzakta olsa bile yakınımızda hissedebildiğimiz, en soğuk bir günde dahi ruhumuza verdiği sıcaklıkla ısınabildiğimizdir. Karanlıklarımızı, kara bulutlarımızı dağıtan, benliğimizi aydınlatan dostumuzun değerini bilmeli, gerçeğini sahtesinden ayırabilmeliyiz.

Dost, yanında yüksek sesle düşünebildiğimizdir. (Emerson), Ondan ayrılınca üzülme; çünkü “ayrılık gerçek dostlar için mihenk taşıdır. (La Cordaire) Dostuna özveri göster, bencillik etme. “Bencillik dostluğun zehiridir. (Balzac). Kendimize verdiğimiz en güzel hediye olan dostluk(Stevenson) güvensizliğin başladığı yerde biter(Epikür). Gerçek dostluk karşılıklı güvenle sağlanmalıdır. Bakma sen “güvenme dostuna, saman doldurur postuna” diyenlere. Sahte dostlar için söylenmiştir bu söz.

En kalabalık yerde bile yapayalnız kalabiliriz. Dostlarımız gece gündüz yanımızda olamazlar. Tedirginlik nereye gitsek peşimizi bırakmaz, sakız gibi yapışır kimliğimize. Özlemimizi, umudumuzu eller, her yanımızı çamurlara beler, duvarımızı deler, bizi can evimizden vurur, çeşmemiz akamaz olur, ırmaklarımız kurur. Yaz bahar ayında bile kar yağar umduğumuz dağlara. Kurtlar dadanır en verimli bahçelere bağlara. Bir balık olur takılırız can sıkıntısının attığı ağlara. Hasret kalırız bereket saçan yağmurlara...

Kötülükler, kötü olaylar birbirini izler. Bir bakarız ki, tutunacak dallar elimizden kayıyor, içimizdeki yaşama sevincini, sabrı hain bir ayak eziyor, mutluluğumuzun defterini dürüyor. Has bahçemizi ayrık otları, çalılar ve dikenler bürüyor. Çile hançerini bağrımıza dayıyor, yüreğimizi bin parçaya bölüyor. Düşüncelerimize kelepçe, duygularımıza kilit vuruluyor. Hiçbir suçumuz olmadığı halde karanlık zindanlara atlıyoruz...

Bu durumda ne yaparsın? Çaresizliğin çivisiyle olduğun yerde çakılır kalırsın. “Benim sadık yârim kara topraktır” diyerek ölümün kucağına atılmaya kalkarsın. Ama dur, acele etme. Yanıbaşındaki dostunu görmezlikten gelme. Kim mi o? Sanattır sanat. Güzelliklerini karşılık beklemeden sana sunmaya hazırdır her zaman her yerde. Hadi sarıl boynuna, kucakla onu. Göreceksin ki hemen karşılık verecek, merhem olup yaralarını düzleyecek, kolunu açıp yollarını gözleyecektir. Hadi koş yanına, daha fazla bekletme bu güzel dostunu.

Radyoyu aç, güzel bir müzik dinle. Televizyonu aç, kanalları dolaş, seyredebileceğin bir program çıkar mutlaka karşına. Evde oturmaktan sıkıldınsa çık dışarıya, bir resim sergisine git, doğayı seyret; gözün gönlün açılınsın, ruhuna neşe saçılınsın. Bir sinemaya gir; beyaz perdedeki görüntülerle bütünleş, hayallere dal. Bir müzeye uğra; eskiyle yeni arasında köprü kur. Sanatın büyülü havasını içine çek. Tiyatroyu da ihmal etme. Gerçekleri gör; doğruyu, iyiyi, güzeli gönül hanene konuk et. Kitapçı dostlarının da boyunları bükük kalmasın. Yeni çıkan kitapları karıştır, sanat- edebiyat dergilerine bak. Birkaçını eve götür, sayfalarını vakit buldukça çevir, karanlıkları devir. Paran yoksa kitapların sergilendiği bir kitaplığa gir, korkma senden para pul istemezler, cömertçe sunarlar her şeylerini.

Gördün mü nasıl canlandı donuk hayatın, nasıl insancillaştın, yaşamaktan zevk aldın. Dolup taştın bilgiyle kültürle, duygu ve düşüncelerle. Hep bunlar candan dost sanatın sayesinde oldu. Hadi öyleyse bil, anla değerini, önemini. Dostum yok diye kendini kapıp koyuverme. Dostuna dört elle sarıl. Göreceksin ki sen bir versen, hatta hiçbir şey vermesen de, o bin verecek, bahçeni yediveren gülleriyle bezeyecektir.

Bizi yerlerde sürünmekten kurtaran sanatın elidir

Bu gerçeği bilmeyen, görmeyen ya enayi ya delidir.

Erhan Tıǒlı
